

PIK ZALOZHENA 1892

"СВОБОДА"
"LIBERTY"

видається три рази на тиждень
вівторок, четвер і суботу,

ВЛАДА
УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
33 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

Всі листи, повідомлення і члени треба направляти на адресу "СВОБОДА".

СВОБОДА

ESTABLISHED 1892

"СВОБОДА"
"LIBERTY"

the Ukrainian Newspaper
published three times a week
Tuesday, Thursday and Saturday,
by Ukrainian National Association
at 33 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

The best advertising medium.
Rates furnished on application.

Урядовий орган Українського Народного Союзу

-- "СВОБОДА" --

Official organ of Ukrainian National Association.

PIK XXIV. ДЖЕРЗИ СІТІ, Н. ДЖ., субота 18-го марта 1916. Ч. 34. VOL. XXIV. JERSEY CITY, N. J., Saturday, March 18, 1916. No. 34.

НІМЦІ ОСТРІЛЮЮТЬ ВЖЕ ЗАХІДНІ ФОРТИ ВЕРДЕНУ.

Здобуте гори „мертвого чоловіка“. — Поверх 1.000 полонених французів.

Російське правительство обжалуване за погроми в Баку. — Думі грозять розв'язанєм.

Американські війська перейшли в трох місцях границю Мексика.

У ФРАНЦІЇ І БЕЛЬГІЇ

ФРАНЦУЗИ СТРАТИЛИ КОЛО ВЕРДЕН ЗНОВА 1.025 В ПОЛОНЕНИХ.

БЕРЛІН, 15. марта. — Урядовий департамент німецького штабу звичайно.

„На лівій березі ріки Мези (на захід від Вердена) перелили німецькі полки зі Шлеска сильний наступ на гори „мертвого чоловіка“ і здобули французів становича. Положено поверт 1.000 новобранців жовнірів і 25 офіцерів. Французи робили чотири рази протинапад, щоб відвоювати утрачені становича, але дарма. Французькі війська були відтак призначені з великими стразами пошунти ся назад.

„На правій березі ріки Мези сильно перестрілка артилерії не устася аж на хвилю“.

ГОРА „МЕРТВОГО ЧОЛОВІКА“ ОСТАЛА СЯ В РУКАХ НІМЦІВ ПОМИМО СИЛЬНИХ ПРОТИНАПАДІВ ФРАНЦУЗІВ.

БЕРЛІН, 16. марта. — Велика битва коло Вердена як десь так як триває, перестрілка даліше. Здобуте гори „мертвого чоловіка“ уможливило Німцям відбити ся до західних форти верденської крестини.

Урядовий департамент звичайно.

„Французи робили надлюдські зусилля, щоб лиши відвоювати утрачені становича на гори „мертвого чоловіка“. Чотири рази йшла французська піхота приступом на Німців, але за кожним разом без найменшого успіху. З великими стразами мусіли уступити назад.

„На східній березі ріки Мези тяжкі гармати бомбардували даліше форти Вердену.“

В часі протинападів в Шампанії потерпіли Французи великі втрати. В савих полонених втратили вони 152 новобранців.

ФРАНЦУЗИ ТРАЧАЮТЬ ОХОТУ ДО ДАЛЬШОЇ БОРОТБИ. — ВИДАНО ПРИКАЗ СТРИЯТИ НА ВІДІЛІННІ, ЯКІ УСТУПАЮТЬ З ПОЛЯ БИТИ.

БЕРЛІН, 15. марта. — При полонених французьких жовнірів під Верденом найкраще розказ виданий командантом армії:

4. 1601-3 Битва дня 7. марта 1916 р.

Генерал Баєлер, командант одної часті боєвої лінії на лівій березі ріки Мези.

Розказ до командантів підчинених відділів:

„Війська не все ставлять опір, як се можна би надіятися ся. Аж до часу одержання дальших точніших відомостей я припускаю, що тут винні команданти поодиноких відділів, не виконуючі належних своїх обов'язків. Таких командантів поставити ся перед військовим судом, конче, щоб опир ставити до поодиноких хвилі. Ми мусимо сповнитися своїм обов'язком: або здернати неприязню, або перейти на поле битви. Команданти артилерії і машинних військ одержали приказ стріляти на кожній хвилі.“

відділ, який посміє би уступати з поля битви.

де Баєлер, 52 бригада“.

В ЛОНДОНІ НАДІЮТЬ СЯ ПРОТЯГОМ 24 ГОДИН ВЕЛИКОГО НАСТУПУ НІМЦІВ НА ВЕРДЕН.

ЛОНДОН, 16. марта. — У військових кругах надіють ся, що протягом найближчих 24 годин буде поришена доля Вердену. Здобуте гори „мертвого чоловіка“ уважають за великий успіх німецьких операцій. Німецькі війська, будучи в посіданню отсєї гори, приступать сейчас до острілювання західних форти Вердену. Тяжкі німецькі гармати на цілій боєвій лінії коло Вердену продають даліше своє діло знищення.

Треба надіятися ся, що вне в найближчих годинах Німці переведуть з трох сторін наступ на Верден, щоб його приступом здобути і переломити французьку боєву лінію.

ФРАНЦУЗСЬКИЙ МІНІСТЕР ВІЙНИ ГАЛЕНТІН УСТУПИВ.

ПАРІЖ, 16. марта. — Міністер війни генерал Галентін уступив зі свого становича. Його наступником іменовано генерал Рок, який заявив досі становиче головного інспектора літанів.

Генерал Галентін з початку війни був першим командантом Парижа. В жовтні 1915 р. уступив його до кабінету якогось міністра війни.

Його уступання з кабінету приписують деякі недовірям Французів під Верденом.

В РОСІЇ:

ПОСЛИ ПРИПУСКАЮТЬ ПРИЧИНУ ПОГРОМІВ ПРАВИТЕЛЬСТВУ. — ХВОСТОВ ГРОЗИТЬ РОЗВ'ЯЗАНЕМ ДУМИ.

СТОКГОЛМ, 15. марта. — З Петрограду доносять, що посол Чатаров оголосив на засіданню Думи промову, в якій обвинює правительство і його органи за погроми в Баку (на Кавказі).

Посол Чатаров представив, що дня 5. марта в місті Баку голодні жінки кинули ся на силосні з хлібом. Рівночасно ввалили до міста зброєні в охорону люди, які стали рабувати рішні одяжки. Се тривало через два дні. Число знищених силосів і магазинів так велике, що ціле торговельне життя в місті устало.

Військовий командант в Баку видав був приказ жовнірам, які отримували залогу міста, стріляти на людей. Ціл уліщ були вбиті убитими і раненими.

Посол Чатаров робить заяву, що і тут поліція, подібно як свого часу в Москві, організувала сеї погроми. Яко незбитий доказ правди може послужити те, що силоси, які властиві їм, іще ся доверши і призначено начальства, отсали цілі. Нолі люди розбивали і рабували силоси, поліція спокійно приглядала ся сім роботі, а навіть властиві силоси не дозволила ужити якихсь средств оборони перед рабниками.

Посол Снобелов (соціаліст) вказав на міністра для внутрішніх справ Хвостова яко причину погрому в Баку. Часопис „Реч“ і „Бержевія Водомості“ податють, що Хвостов має заповіді в найближчих днях розв'язанню думи.

БУВШИЙ МІНІСТЕР ВІЙНИ СУХОМЛИНОВ ОБЖАЛУВАНИЙ.

ЛОНДОН, 15. марта. — Цар Николай згодив ся на рішення судчої комісії, щоб докази в справі надіють, які допускав ся бувший міністер війни Сухоминов, предложити державній раді до поладження. Сухоминов обжалувано за недостатність на час і за брак воєнних матеріалів.

АВСТРІЯ ВИПОВІЛА ВІЙНУ ПОРТУГАЛІЇ.

БЕРЛІН, 15. марта. — З причини виповідження війни Португалії Німеччина, також і австрійський посол в Португалії зажадав видачі овоїх пашпортів і враз з урядниками опустити Португалію.

ВЕЛИКІ ТУРЕЦЬКІ ВІЙСКА НА БОЄВИЙ ФРОНТ ПРОТИ РОСІЇ.

ПАРІЖ, 15. марта. — З Атен доносять, що турецьке правительство постановило всі війська, які стотять тепер до розпорядження, вислати на боєвий фронт проти Росії. Велика частина військ зі Сирії, з Транії і знад моря Мармара прибула вне на терен війни в Арменії.

УСТУПЛЕННЯ НІМЕЦЬКОГО МІНІСТРА МАРИНАРНИ ТІРПІЦА.

БЕРЛІН, 16. марта. — Нині подано урядово до відома про уступлення Тірпіца зі становича міністра, маринарні. Його становиче обняв адмірал Капель, який дотепер був головним начальником департаменту будови кораблів.

Причиною уступлення Тірпіца були різкіші в поглядах щодо ведення дальшої воєнної акції на морі. Тірпіц був за те, щоб підводити дозвяд дозвяд безоглядно вели свої операції на морі. Німецький цесар і канцлер, не хотючи наругувати Німеччину на евантуальну війну зі З'єднаними Державами, були гадки, щоб акцію підводних дозвяд в дечім обмежити. Се спричинило, що Тірпіц просив о звільненні з дотеперішнього становича.

ЗАЛУЧЕНІ ДЕРЖАВІ І МЕКСИКО!

АМЕРИКАНСЬКІ ВІЙСКА ПЕРЕШЛИ В ТРОХ МІСЦЯХ ГРАНИЦЮ МЕКСИКА.

ВАШІНГТОН, 16. марта. — Вчора американські війська, зложени по найбільшій часті з кінноти і відділах машинних військ і гірських гармат, перейшли вчора в полудне в трох місцях границю Мексика.

Центр становить найбільший відділ військ, около 4.000 людей, під командою генерала Перкінса. На чолі двох других відділів стотять полковники Слотун і Дод.

Американські війська, находять ся вне около 20 миль від границі З'єднаних Держав.

ПРЕЗИДЕНТ КАНРАЦ ОБІЦЯВ АМЕРИКАНСЬКІЙ АРМІЇ ПОМІЧ ПРОТИ ВІЛЛІ, АЛЕ ЗАЖАДАВ ОРУЖЯ.

ЕЛЬ ПАЗО, 16. марта. — Президент Канрац заявив готовість поможти американським військам при польованні на Вілью, коли З'єднані Держави зобов'язуть ся доставити військам Канраці оружя і амуніцію.

В деяких кругах глядять з недовіром на обітницю президента Канраці і побоюють ся, що скоро його війська одержуть оружя і амуніцію, перейдуть на сторону Вільлі.

ГЕНЕРАЛ ВІЛЛЯ УСТУПИВ В ГОРИ. — РАДИ ЙОГО АРМІЇ ЗАСІДНО ЗБІЛЬШАЮТЬ СЯ.

ЕЛЬ ПАЗО, 16. марта. — Генерал Вілья дофнув ся зі своєю армією в гори, щоб додержав в доглядну хвилю виступити до боротьби з Американцями. Зі всіх сторін Мексика доносять, що населене краю в більшій часті віддає носить ся з великою симпатією до ген.

УКРАЇНСЬКА САМАРИТАНСЬКА ПОМІЧ У ЛЬВОВІ.

(Довістка зі Львова).

Коли по уступленню Москві зачали нацивати до Львова наші ранені жовніри, зараз повсталла думка поміж українськими панночками, щоб урядити окремих шпиталів, де могли би працювати самі українські сестри. Як поціновано, так зроблено! — Кілько труду і праці контувало перше уладжене шпиталів, годі навіть описати. Зараз по згодошенню на тоту ціль духовного семінара, 27. червня 1915 в протіві пітерада, дозволено з різних сторін міста, з інститутів і приватних домів, ліжка і інші потрібні річи та уладжене шпиталів так, що як в кілька днів потім генерал звиджував його, то не мав слів похвали, а і лідшіше висказував ся о нім: „Яні з повним признанєм“. З уваги, що тоді було трудно о робитницю, то панночки самі заняли ся митом і штурваннем, страшною побутою Москві заведбаного будинку.

Скоро вість про український шпиталів рознесла ся по Львові, зараз почали нацивати обильні жертви як в грошах так в біло і натуральних. Добрі люди допомагали, як могли. Пани Українці, що були під той час у Львові, заняли ся дитям біли і закупованом потрібних річий. Окожих до праці в шпиталів було так багато, що прикро було що хвилю відволідали зголошували ся. — Праця йшла жваво і охоче.

Пани, котрі від початку ірмивали в шпиталів, і кілька прихильних їм справі мужини ностарали ся о те, щоб в другій половині липня 1915 зібрал ся майже вся українська інтелігенція, переробляючи тоді у Львові, на спільну раду, щоб і як даліше робити. — Щоб мати оборону перед войдками нашістами неопосередкованих опікунів, зібрано комітет з 15 осіб мужин і жінок, котрі і досі опікують ся Українською Самаританською Помічю.

Військові власті відносять ся дуже прихильно до праці наших сестер, а молоденькі робітниця, собоюю працюю і старанним поведінням виробили собі за

Вільлі і величас його ім'я „народного героя“.

З деяких міст доходить вісти, що багато мексиканців спішуть до головної кватири Вільлі, щоб станути в його рядах до боротьби проти нацизми. Богато новобранців з армії Канраці мало перейти на сторону Вільлі.

АМЕРИКА ВИЗНАЧИЛА 50.000 ДОЛЛАРІВ НАГОРОДИ ЗА ГОЛОВУ ВІЛЛІ.

КОЛОМБУС, 16. марта. — Командант пограничних американських військ, генерал Фонстон видав оголошене, в яким обіцяє 50.000 доларів нагороди за голову Вільлі.

В приватній розмові ген. Фонстон підносив незвичайну хоробрість Вільлі і заявив, що його зловлене буде поціноване з невеликими труднощами. Вілья правдоподібно не стане до отвертого бою з американськими військами, але буде вести підлідову війну.

Скорше зате може удасть ся Вільлі згадати зі свята при помочи його найближчих приятелів через підкуплене.

Головне повозане і признане у військових властях. В квітчері Рідна Христ. 1916 р. відкрито в шпиталі для всіх хворих „дипну“ і одбавлено також всіх жовнірів Українців по других шпиталів.

Яка небуда дора стріне в будучині Українську Самаританську Поміч, то всеж сама її поща з доказом, які ботаті дари вложив Бог в серце української жінки, котрі при розумнім веденню можуть віддати велику услугу вітчизні. Ті ніжні руки наших панночок, котрі не доцали ся перед найпротішнішою роботою в шпиталі, та допихали ся зі щирим співчуттям відражати рані, ті руки чесні понесуть певно і лідшіше поміч воякам, де б лишне буде треба.

Як прихильно відносять ся українська суспільність до Української Самаританської Помічч, видно з того, що на лідшію для ранених жовнірів, на її залив з усіх сторін краю пошляли щодні жертви, так що Заряд міг одбавувати до двох тисяч хворих. Найбільшу утїшу справляли хорим молитвинники, котрих роздано понад тисячі штук. Крім того роздано хорим кількості святих книжок: також патрістичні картини з видами, образи, медальки, хрестини, та інші дрібнички. Хорі в смирному шпиталі при хазі Конерника і (зі Українці, що з других шпиталів там приїжджали (понад 900 осіб), дістали також білі колпачки і різні святихні даяності. Для якого хорих по других шпиталів передачу даянтин на руки старшого пологового курата о. Кішкельчани. В шпиталі при хазі Конерника дістали також всі святихні вечері, се є борщ, шпріжкі і кутю. — Шо українська суспільність давала радо свою лопти на цю ціль, видно з дописок повних шпиталів, які вчора дожджались жовнірів. Нагородою для всіх жертвователів нехай буде ся утіха, яко вони справили нещасливим хорим борщам.

До розвою Української Самаританської Помічч причинили ся головною мірою: Павліна Гладкович, Наталія Домбчевська, Леба Артемюк, Софія Кобилевська, о. Павло Демчук, а не менше і о. Іосиф Кішкельчани та цілий рад інших панів і панночок, за що їм належить ся повне признане.

НА ПРОУ, БЕЗ ЛЯКУ І ЗНЕВІРИ!

VII.

Тяжко бороти ся з ниязями.

Болхачи с, коли тебе обидят той,
на погано-милості знадуться ся.
Римський пророк С. Ісидор.

Князь Церкви, як вийде на проповідь, дальнощі і як вигосити проповідь про "Марієську": як то вона, дучи до Америки, станула по дорозі в місті Гамбургі; як то вона відсилає сир до сиротавки, а описи набирала його на хліб і їла; як, прийшовши до Америки, зробила ся пані, бо шийшла за жидівську няньку; і за те, що вона є нянькою, "поставте, людочки, свечку перед іконою Пречистої Діви на ту інтенцію, щоби та, "Марієська" так скачала, як скапає та свичка" — як вигосити, кажемо, так проповідь, то деякий вірний не може витримати до кінця, але часто в середині проповіді вбоїєз є церкви, бачить просто до бари і више добру келішину, щоби стримати нуду. А дівчата кують з плачем свички і ставлять перед Пречистою, щоби Марієська "скачала". Нудна проповідь на тему християнської любові; а ще красніші її наслідки. Таких проповідей є багато: — "зрештою проповідництво ми не займаємо ся."

Епископський секретар о. Степанок не може бути більший від свого пана, але також щось потрапити і кричати з проповідцями: "Панько в очі кождо-му, хто вам баве говорити про Український Союз!" Чи хто казав — не знаємо.

Епископська газета "Америка" час від часу пише: "От "Свобода", "Народна Воля", "Гайдамаки", "Нове Життя" і ще інші часописи знаходили ся і тримають ся разом. Так само зійшли ся тепер разом і живуть в згоді: староскопські, повоскопські, соціалістичні, гайдамаки, пресвітеріанські і т. подібні. І всі вони загалом — є бандити, інші фірманти, гетманши від бар, федерація "чортів". — Гарні привітання — нема що казати. Ціаком згідно з наукою Христа..."

Але "Америка" пішла ще далше і каже: "От куди ж "Свобода" і з Українського Народного Союзу знаходили ся разом і дібали собі до поміч чоловіка, котрому прилипили до рук народні фонди!"

Над тим всім треба би конче застановити ся. Правда, всі висичислені "Американо" часописи йдуть часом рука в руку, бо вони вимагає народний інтерес. Ми всі повинні згадати ся як один муж до народної роботи, бо так вимагає народна справа і християнська наука. Але чи за те, що ми не сварили ся, "Америка" має нас визнавати?

Ще дещо про кумів і про народні фонди, що пришили до рук чоловіка, котрого ми прибрали собі до поміч. Із слів "Америки" виходить, що всі ті урядники Українського Народного Союзу, котрі разом з другими приготували народну роботу і брали в ній участь, мусять бути людьми нечесними; ба навіть хтось там покрав народні фонди. Справді, це було би дуже сумне, коли би ми такого чоловіка дібали собі до поміч. Ми шукали між собою за таким чоловіком, що мав до діла з народними фондами, і не знайшли. Але "Америка" свого часу нападла на д-ра Демидчука за те, що він з нами "тримає", і що він наш "параван"; і щось там говорила за "проценти" — що д-р Демидчук виясняв був. А тому, що з нами ніхто інший злого редакції і уряду У. Н. Союзу не жив ближче, крім д-ра Демидчука, котрий був колись організатором фондів "Рідної Школи", — то виглядає се так, що до рук п. Демидчука прилипили ті народні фонди.

І тут виходить уже болоче питання: Як то? Епископ, не могучи заперечити свого політичного протиника такими аргументами, як: "зрадник", "кширник", "агент д-ра К. Левицького", "розбійник народної роботи" — коли не поможуть німні попередні смішні, розсвітавши приватною дорогою — мав би хочати ся аж за такий негідний аргумент, як: робити свого протинника злодеєм? Се нам не може помістити ся в голові і тому ми на сім місці визнаємо публічно, "Америку", нехай вона заїмає своїх злободівців, кого саме вони мають на думі, а тоді ми переведемо розправу, на котру допустимо репрезентанта "Америки", і коли тому чоловікові анкажує яку лямку, то ми його поведемо сю. Бо коли би сей який відносив ся до д-ра Демидчука, то ми скажемо з гори, що такої обиди, заданої репрезентантові, "Загальної Української Ради" в часті, коли він не міг боронити ся, плазом

пустити не можна. Се є засадничо справе. Во може бути хтось чесний чоловік в крало, може бути добрим і цинним народним робітником, може бути загально шанованим і безкорисним, то вже за те лише, що він прийав до Америки, хтось має його робити злодеєм? Так се виглядало би, що до Америки ідуть самі злодії, а чесний чоловік тут не повинен бути. Чи ж "Америка" розуміє, що пише? Се-ж була би нічність. Таж мусять бути якісь границі в нападках, бо інакше — "хто мечем воює, від меча гине!"

Війни ми мусимо пригладити ся значиною слова "кум". Не длатого, що нас, "Америка" назвала кумами, а тому, щоби вже раз ту справу поладити.

Жаючиюю слова "кум", "Америка" робить медвеже прислугу українському народові і дуже небезпечний прецедент на будуче. Бо розважмо:

Ми дуже добре розуміємо, що наші інтелігенти, хочаби висловити ся з погордою про консерватизм нашого народу, уживають на се слова "кум". Ніщо злого же не було би, коли б цього слова уживано лише в таким значиною. Тимчасом поняття цього слова розширяє ся і далше на хлопський стан взагалі, хочаби висловити хлопам погорду. І ми питаємо, "Америку": Чи висловлюване погорди до найширших верств народу, до хлопів, котрі, прихиливши до Америки, стали робітниками — чи таке висловлюване погорди не криє в собі небезпеки, що сі робітники-хлопи-куми зорганізують ся і стануть невідати від їх інтелігентів, як є в наших народі? То ще не було би великої небезпеки, як би сі робітники зорганізували ся як маса проти сеї горстки інтелігентів, що грубують ся коло "Америки". Бо остаточно з укладком "Америки" і її політики український народ не стражить нічого, хіба зяскає. Але коли би так сі робітники-хлопи кинули клич: "Проч з інтелігентів!" — то що тоді буде з всіми нашими священниками і тими святійськими інтелігентами, що працюють між нами, з нами і для нас? Чи се не буде якийсь новий кльосий роздор?

Тому на сім місці ми нестерпимо само наш народ перед такими кльчами. Судить кождого чоловіка після його варості і не дайте ся обаламучити пророкацією "Америки". Коли ж ся часопис починає нас хлопів-робітників так визнавати, то ми мусимо витягнути з того відповідну науку. Нехай собі філадельфійські крути не думають, що "куми" — хлопів-робітників мають бути для них дівиною короною, що має лише зашляти ті катедри, а більше нічого сей "кум" не варта!

Ми підемо далше: У нас в Галичині було, що священники, учители, академики, адвокати і інші так звані інтелігенти випускали власне хлопські діти і давали їх на науку та помагали описи, чим могли. Ті діти зяжвали ся відтак з того інтелігентів і ми можемо на цисте похвалити ся, що наша світська й духовна інтелігенція, — се хлопська, робітничка інтелігенція, яка виїшла з народа і разом з народом працювала. І тому лише наш народ відносив ся тай відноситься з довіром до своєї інтелігенції.

Далше, коли дехто з тих інтелігентів замінит підчас своєї народної роботи еспіоністичного молодого нарібачка, то кільки то разів було, що той інтелігентний чоловік ввечері учив таких молодців в читальні чи де в приватній хаті і приготував їх на народних робітників. І описи вони разом ішли і працювали. Отже не конче самі латинські школи дають чоловікові знане, але й домашня, приватна наука і життєвий досвід. І коли такі інтелігентніші хлопів-робітники виробили ся хоч би тутки в Америці і працюють з народом, то "Америка" має називати їх з погордою "кумами"? За що? За те, що вони працюють над собою і вчили ся і люблять свій народ і трудили ся на народній полі, то тепер треба їх покнути і кривкнати: "Куми, проч, — бо ми у Філадельфії пані, а ви рещта нічого не варта!" Га, добре і се знати.

А може епископська газета хоче словом "кум" сказати, що хтось із нас ходить до бар на пиятку? Ми не само нах не волюємо ся і ніхто тут не скаже, щоби урядники У. Н. Союзу чи хто небудь із персоналу "Свободи" вели зяєзні зграюче життя. А як би навіть котрийсь урядник зійшов ся случайно з робітником по роботі і випив з ним склянку пива — чи се такий страшний злодея?

А може тим словом "кум" хоче "Америка" нам довести, що ми всі уряд-

ники тримаємо ся разом і спільно, як пристало чесним і характерним людям, працюємо для добра порученої нам організації і разом після наших сил беремо участь в народній роботі? Виходить з того, що епископська газета хоче довести до свари, до бійки і до ненависті між нами — і вже такі самі намір є неморальний. Бо за те, що ми зяємо приміром, заслуговуємо на признание, а не на ганьбу.

Сі сказаною вишложено, що з Філадельфійським реїлії любови проповідати ся реїлії, невідати. О скільки ми знаємо духа християнської науки, то кажемо, в протинстві до поїнати поганських, приєднала клич любови. І се є основа християнської науки. Мійми ми з Філадельфії чуємо зовсім протинну науку. І що-ж ми і цілий наш народ маємо думати про се, коли той, хто поклаваний до голови науки любови, поїнроу науку ненавидить? Се-ж не жарти! — се замах на цілий наш дотерпний поїн до поїнстване людий зяєзном. Се є вперенне основних засад, після яких поступає тепер ціле людство.

І тому до адержани свого лова покликани всі, не лише ми. Се вже не є часопісна полеміка меж "Свободою" і "Американо", але боротьба о привернене основних засад, після яких поступає тепер ціле людство.

* * *

Любов є сповненем закона (Римл. 13, 10).

Колі хто говорить, що любить Бога, а брата свого ненавидить, то се не правда. Бо як можна не любити брата, котрого вадить, а любити Бога, котрого не вадить? (Іван 4,19).

ЗАПИСКИ.

РАХУНКИ, ДІЯВОВЬСЬКА РІЧ.

Філадельфійська газета "Америка", подаючи в числі з 12-ого лютого с. р. виязк жертв на сиротинстві, зярахуала, що разом тих жертв є \$27.00. Тимчасом кождий чоловік, що бодай кашку зміє рахувати, счисливши ті жертви до купи, побачить, що їх разом с є \$27.00, але — \$195.69, значить около сім разів стільки, як нарахувала "Америка".

Як того бавду допущили ся "Америка", годі вгадати. Хіба вона заміє додати — віднимала? Але до чий кшніш віднімала відні сирітські гроші?

Може би вона в справі того рахунку оглозилась, отверте писмо до контрольного комісії Українського Народного Союзу? Га?

МОСКВООФИЛИ ПРО "АМЕРИКУ".

В ньюйорській московфільській газеті "Світ" пише один дописувач про філадельфійську "Америку" ось-так: "Коли я заглянув в "Америку", то певно ви в одній корбів в старому краю найкращіє пішки не знали тай ганьбистів, хоти бажіє є якнайх 5—10 зяб по напички, коли до бешкетів ішло все що жалє, блоса і сирітська".

Часом і капанови, нехотючи, вивреть ся слово правди.

КРАСНИЙ ПРИКЛАД.

Польський епископ Павло Роде з Грін Бей, Віс, жергував \$1,000.00 на народні ціли свого народа.

Се добрий приклад для всіх епископів, щоби давали жертви — кождий на ціли свого народа. Часом трафить ся, що якийсь епископ обіцяє зяжати жертву цілий рік наперед (а влястно — рік тому назад), то такий епископ тимбильше повинен задивити ся на епископа Роде.

"ПРАВДА" ПРОТИ — ПРАВДИ.

Як пригладують собі наші читачі, недавно подали ми бачі статку з російської газети "Річ" (виходить в Петрограді) про те, як зяїсний капдан Дудковський господарстві рублями в Ростові над Доном.

Олифатюська канадська газета "Правда" передеркувала ту статку, але замість напичувати такого Дудковича, то ще вжала його в оборону і то в той спосіб, що передеркувала се з російської газети "Правда" Край" (виходить в Ростові над Доном) резолюцію 70-ти канадських студентів, в якіх вони боронили Дудковича.

Але питаємо ся редакторів "Правди":

1) Чому Дудковича не боронять тисячі бідних галицьких хлопів, їх жінок і діти, котрі, обаламучені кана-

ми, дали ся вивести до Росії і хожать голі та босі по місті (Ростові над Доном) та простирають руку за жерганим хлібом?

2) Чому Дудкович, хоч врозив, що заскаржить до суду редактору "Пр. Край" (Москву), а не заскаржить?

3) Чому описи на отвергий зяєзв редактору "Пр. Край" до Дудковича, щоби сповнив свою погрозу і заскаржив її до суду, а вона домагає, що він і Глушкєвич ведуть розтратне життя, а хлопів випракує масами з голоду і хобри, — Дудкович не обізвав ся ані одним словом?

Про се цікаві би дізнались і москвофіли в Америці, бо ще і їх визнають канадські газети, зби докинули своїх дописарів Дудковичеві і Глушкєвичеві на шамшана.

ЗЛОДИТІСЬКЕ СЕРЦЕ.

Америкаські газети доносять, що злодій у вищизни Сінг Сінг зробили 40,000 канадців неясного роду одні для потерпівших від війни Польки.

Всюди треба вміти дістати ся.

ВІСТІ З ВІЙНИ.

Минюло:	Згинуло:
3 королі,	5 міліонів
3 цари,	простих людий.
2 папи.	
1 султан,	
1 мікадо,	
1 президент.	

Українські Січові Стрілці.

ЗІМА В ПОЛІ.

(ВІД ПЛАСНОГО ВОЄСНОГО КОРЕСПОНДЕНТА).
(Право передруку заєзиріє собі автор).

До початків січня 1916. була на Поділлі і калгалі в середній Європі дуже легка зима, з відміком власних морозів на початку зими. Значино так було, що мороз нагло вадить, передержить день або два — і знов все розомкає, а на подірках стрілецьких кватир та на сільських дорогах творить ся непроходиме болото. Стрілці згортають то глибоке, дуже кльке, сновіське* болото, але дощ лова розомчує землю і болото стає таке саме, як було передше, бо ані-уді села ані обійєта не є вміщеним клямім.

Через вічне зяєзирє болота стаєш подірять і уцілі дже шкєлі, по середній найнижшій, а хати остали наче на горбиках. Серед обійєт лежать величезні купи нагортаного болота. Як господарі повернуть до сего опорокоченого села, то певно ані своїх хат, стоділ, стаєш не пізнають, ані своєї околиці; такі та зміни поробили ся. 10. січня розочали ся морози і уяв величезний сніг.

Довгими ввечерями Стрілці читають. Коло 4. години зяюлудя заснувають свички і читають через 5 до 7 години часописи, книжки і брошури. Стрілці закінчили около 300 примірників першого числа українського журналу "Шляхи", що виходить у Львові. Але зяєзні ніхто не зявляв, щоби черті читали при недостаточнім світлі існував ся кому сір. Визнали Стрілці чують ся здорові, мимо того, що їх кватирі не є в ядло добрі з гігієнічного огляду. Се дить ся певно через добрий харч і щоденний рух на свійким вадзуді при роботі або при вправах. А безперечно прищичність ся до того же і тепла одіж. Яку Стрілці дістали на зиму. Кожий має кожухов, плащ, тельє біле, пелерину, бодай по 2 пари теплих онуч. Меньшість має чоботи, більшість черевки. Богато Стрілці має канчукові плащі проти дощу.

Очевидно, що при таким заосмотрено ніхто не меране. Але нікому не було би студено і без того, бо доси се

* Словце — село над Стрипкою в підкарпатській повіті.

не було добрих морозів. Дотепер всего-на-всего один раз припадає ся "комінар" (охорона проти морозу на уда і долову).

"Служба" лучасть ся кождий черт раз на три тижні і триває 24 години.

Тоді Стрілці має до кождих 2 годинних вагт 4 години відпочинку.

З початком січня на дівчій і на волюде від стрілецьких становили гуділи гармати. Часом було чути також, горюхотіє машини крісів. Стрілці сподівали ся, що приїде і на них черта, стануть до бою. Але коло 10. січня наєтає на тім фронті цілковитий спокій.

Трохи різноманітності в сіру бадендінну твердого життя в поля — виводі Стрілці дождь десятків стрілецьких кватир. Погода була з 12. січня кватир полкової музики і першої четі сотні Вітовського. Як са чета вернула в полудне з роботи, було вже по всім. І кватир була без даху. На подіррі наєтали ся недопалені кляні і солома і даху. Стрілці річ догоріли тільки в тім-куті хати, від котрого почало дохати. Зрештою усі крієві і збору, тайстри і сивки з усім добутокм стрілецьким вядло ся вчас новинності з хати — так, що лише деякі дрібніші попорнадали. Огонь кльнув ся з того, що руря від зяєзнієго тїла заадо розірвала ся.

Вітер зяєзні огонь також на сусідній хату, де живуть стрілецькі музики, і вони ледво встигли уратувати свої інструменти і річ. Але їх кватир мало втерпіла. Нападлені кляні понапирляди вони при поміч наших поїнрар, так само поїнрар хати — і живуть далше на своїй кватирі.

Над хатою першої четі і сотні Вітовського робить наші поїнрар хати. Стрілці з тої четі поробили в своїй кватир річ та дістали свичку соломоу, котрі вадовили, що тепер вже не будуть топтати ногами по своїх "ляжках" леговищах, та не будуть збавати за кождим кроком цілих туманів куряні і пороху.

Всерего повторювала ся чутка, що коло подовили січня мають переїхати Стрілці із резервових кватир до першої лінії боєвої.

Стрілецька кіннота, що мала вже около 200 направлєних вадів, маючі перестане існувати. Покищо остало се около 30 Стрілців з четарем Каміньським при кінноті. Рещта приїдуть до сотень другого стрілецького курня. Кажуть, що се стало ся тому, бо прихильний Стрілцям наважничий того відділу кінноти, рїтмайстер Фарвак, устали.

Зі стрілецької кватир асентировано недавно до війська кльмакост заїривших українських Січових Стрілців. Три стрілецькі офіцери, а саме: сотник Вітовський і четарі: Гаврило та Сасевич ідуть сімні днями на Хоминичі у Волинь у стрілецьких сиріах. Польські легіонари нахадять ся там занадто.

Так представлять ся тугенна бадендінна зимова війни.

Ростислав Закляниський.

Віднє, 24. I. 1916.

Як би Ви не купили собі календаря У. Н. Союзу на 1916-тї рік, а хотіли инакшою дорогою набути ті відомості, які є в календарі, то Ви мусили би справити собі цілу бібліотеку. Яка коштовувала би кількадесят доларів і за відомостями в ті бібліотеці мусили би Ви шукати цілі роки.

Чим не ліпше купити собі календар У. Н. Союзу на 1916-тї рік за 50 центів, і за ті мізерні гроші мати все разом вибране, зібране гарно, коротко, ясно?

ЩОБИ ЗАБЕЗПЕЧИТИ БУДУЧІСТЬ СВОГО РОДИНАМ, ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ У. Н. СОЮЗУ

По інформації пишати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
P. O. Box 76, Jersey City, N. J.

Телефони: 2274 Orchard

КОЛИ ПОСИЛАЄТЕ ГРОШІ СВОІМ РОДИНАМ ДО РІДНОГО КРАЮ, ТО ПОСИЛАЄТЕ ІХ ЛИШЕ

Через

„Американсько-Українське Бюро“

ЗАІНКОРПОРОВАНЕ ПІСЛЯ ПРАВА СТЕЙТУ НЮ ЙОРК.

Ціна за 100 Корон — \$13.50

враз з коштами-пересилки.

Звертаєть ся однак увагу посланців, що ціни улягають часто змінам. ГРОШІ ПОСИЛАЄТЕ МОНІ-ОРДЕРАМИ АБО В РЕДІСТРОВАННИХ ЛИСТАХ НА АДРЕСУ:

AMERICAN UKRAINIAN EXCHANGE, Inc.

620 E. 6th St.,

New York, N. Y.

